

HZ. MUHAMMED (SAV) VERDİĞİ SÖZDE DURURDU

Herhangi bir konuda verilen sözün yerine getirilmesi güzel bir ahlaki davranıştır. Aksine hareket etmek ise çok çirkindir ve Müslüman'a yakışmayan bir harekettir. Sözün yerine getirilmemesi Allah ve kul hakkının çiğnenmesi demektir. Peygamber (sav) insanların en vefalı idi. Söz verdiğinde mutlaka sözünde dururdu.

Abdullah bin Ebi'l-Hamsa, Peygamber (sav) ile olan ticarî bir hatırasını şöyle anlatmaktadır:

"Peygamberliğinden önce Resulullah (sav) ile birlikte bir alış verişte bulunmuştuk. Bu alış verişten kendisine biraz vereceğim kalmıştı. Onu, 'Bulunacağın falan yere getireceğim' diye söz vermiştim. Fakat verdiğim bu sözü iki gün unuttum. Üçüncü gün hatırlayıp sabahleyin gittiğim zaman onu yerinde buldum. Bana, 'Delikanlı, sen beni sıkıntıda bıraktın. Ben şuracıkta üç gündür seni bekliyorum' buyurdu."

Hudeybiye Antlaşmasının maddelerinden biri "Kureyşliler'den birisi velisinin izni olmadan Medine'ye sığınırsa geri verilecekti" Antlaşmanın imzalandığı sırada bir kimse Mekke'den kaçarak Peygamberimize sığındı. Antlaşma gereği Mekkelilerce geri istendi. Aksi takdirde antlaşmanın geçersiz olacağı söylendi. O Yüce Resul Ebu Cendel'e "Şu kavimle aramızda barış yazısı tamamlandı. Sen biraz daha katlan. Allah'tan bunun ecrini ve mükafatını iste. Verdiğimiz söze vefasızlık edemeyiz" buyurdu. Onu içi sızlayarak ta olsa Mekkelilere teslim etti.

Peygamberimiz en sıkışık ve en zor şartlar altında bulursa dahi, verilen sözde durmayı, netice kendisinin aleyhine de olsa hiçbir surette vefasızlık göstermemeyi tavsiye etmiştir.

Bedir Savaşı için hazırlıklar yapıp İslâm ordusu Medine'den ayrıldığı sırada Huzeyfe el-Yemâni ile babası Huzeyl, Peygamberimizle birlikte çarpışmak üzere yola çıkmışlardı. Müşrikler, baba-oğulu yolda görerek sorguya çektiler:

" Siz herhalde Muhammed'in yanına gitmek istiyorsunuz."

" Evet, bizim bundan başka bir niyetimiz yoktur" dediler.

Bunun üzerine müşrikler, onlardan Medine'ye dönmek, Peygamberimiz (sav)'le birlikte savaşta bulunmamak üzere söz aldılar. Bir müddet sonra Huzeyfe ile babası Bedir'de Peygamberimiz (sav)'in huzuruna gelerek mücahitlerle birlikte savaşmak istediklerini söylediler, müşriklerle aralarında geçen hadiseyi de anlattılar.

Peygamberimiz (sav), onların müşriklere verdikleri sözü öğrenince, insan gücüne o anda çok fazla ihtiyacı olmasına rağmen onlara şöyle dedi:

" Hayır, siz Medine'ye dönün. Onlara verdiğiniz sözü yerine getirin. Biz de müşriklere karşı Allah'tan yardım isteriz. Onun yardımı bize kâfidir."

“ Verdiğiniz sözleri yerine getiriniz. Çünkü ahitlerinizden sorumlusunuz” İsrâ Suresi 3

“ Münafıklığın alameti üçtür. 1- Konuřtuđu zaman yalan konuşur. 2- Söz verdiği zaman sözünde durmaz. 3- Emanete ihanet eder.” Hadisi Őerif